

Αρχιμ. π. Δανιήλ Αεράκης: Μπροστά στο μεγάλο μυστήριο

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Πολυμέσα - Multimedia](#)

Μέχρι τώρα ο άνθρωπος ήταν κατοικητήριο του λόγου, τώρα γίνεται κατοικητήριο του Λόγου. Φιλοξενούσε τον σπινθήρα, τώρα φιλοξενεί την γεννήτρια. Ο Λόγος του Θεού, η γεννήτρια παντός αγαθού, επιλέγει σαν ναό Του έναν άνθρωπο, την Παρθένο Μαρία. Και κάθε πιστός γίνεται πλέον, ναός του Θεού Λόγου.

Ομιλία με θέμα «Μπροστά στο μεγάλο μυστήριο», πραγματοποίησε ο Αρχιμανδρίτης π. Δανιήλ Αεράκης, κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Νικαίας, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Τετάρτη 22 Δεκεμβρίου.

Της ομιλίας, που δόθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», προηγήθηκε Ιερά Παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο τη Βηματάρισσα

Η ομιλία μεταδόθηκε από το διαδίκτυο, μέσα από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube.

Μιλώντας για το μυστήριο της ενανθρωπήσεως ο π. Δανιήλ, παρέπεμψε αρχικά στον ιερό Χρυσόστομο που γράφοντας για το θέμα, βρίσκεται σε απορία, νιώθει φόβο μπροστά στην έρευνα των θείων πραγμάτων.

Για να επιχειρήσει στην συνέχεια ο άγιος, να σηματοδοτήσει το μυστήριο της σαρκωμένης αγάπης, μιλώντας για τον Παλιό των ημερών, τον Λόγο του Θεού, που έγινε παιδί.

«Αυτός που κάθεται σε θρόνο υψηλό και μεγαλειώδη, αναπαύεται στην φάτνη. Ο απέριττος και ασώματος, τυλίγεται με ανθρώπινα χέρια. Αυτός που σπάει τα δεσμά της αμαρτίας, μπλέκεται στα σπάργανα. Κι όλα αυτά, επειδή έτσι ο Ίδιος θέλησε.»

Στο μυστήριο της σαρκώσεως, συνέχισε ο π. Δανιήλ, οφείλουμε καταρχήν θαυμασμό. Ο νοητός Ήλιος της δικαιοσύνης, ο Ένας της τρισηλίου θεότητας, κατέβηκε στην γη.

Η γη, ο άνθρωπος, δεν μπορούσε να πλησιάσει τον ουρανό, την θεότητα. Γι' αυτό κατέβηκε ο ουρανός και περιόδευσε την γη, σκορπώντας τις ευεργετικές Του ακτίνες.

Ο Θεός ευδόκησε να κατασκευάσει ναό, με πρώτη ύλη την ανθρώπινη φύση. Σε αυτόν κατοίκησε, κι αν τιμή στον άνθρωπο ότι φιλοξενεί το λογικό, είναι απείρως μεγαλύτερη τιμή το γεγονός ότι φιλοξένησε τον Θεό Λόγο.

«Μέχρι τώρα ο άνθρωπος ήταν κατοικητήριο του λόγου, τώρα γίνεται κατοικητήριο του Λόγου. Φιλοξενούσε τον σπινθήρα, τώρα φιλοξενεί την γεννήτρια.

Ο Λόγος του Θεού, η γεννήτρια παντός αγαθού, επιλέγει σαν ναό Του έναν άνθρωπο, την Παρθένο Μαρία. Και κάθε πιστός γίνεται πλέον, ναός του Θεού Λόγου.»

Δύο άβατα υπήρχαν προ Χριστού, τόνισε ο π. Δανιήλ. Το άβατο της γης, η Παρθένος. Η αμαρτία δεν βρήκε τρόπο να διολισθήσει και να μολύνει την ύπαρξη της Παρθένου Μαρίας, ήταν απόλυτα αγνή.

Το άλλο άβατο, του ουρανού, ο παράδεισος. Κανένας δεν μπορούσε να παραβιάσει την πύλη του παραδείσου από τότε που κλείστηκε και η αρχαγγελική ρομφαία την φρουρούσε.

Με την γέννηση του Χριστού, και τα δύο άβατα έγιναν βατά. Μέσα στην παρθενική ύπαρξη της Μαρίας μπήκε ο σαρκωμένος Λόγος, και με τον ερχομό Του, γίνεται βατός και ο ουρανός. Πέρασε ο Θεός από την παρθενική πύλη της Παναγίας, για να ανοίξει την κλεισμένη πύλη του παραδείσου.

«Η διαφορά είναι ότι η μεν πύλη της Θεοτόκου παρέμεινε στη συνέχεια για πάντα κλεισμένη, ενώ η πύλη του παραδείσου παραμένει για πάντα ανοιχτή και μας περιμένει.

Η Θεοτόκος ήταν αγνή κι έγινε αγνότερη. Η ένωση Της με το πυρ της θεότητας, την κατέστησε καθαρότερη. Αλλά και με την βρώμικη ανθρωπότητα που ήρθε σε επαφή ο Χριστός, δεν μολύνθηκε.»

Μπροστά στο μυστήριο οφείλουμε ακόμη σιγή και υποταγή, προχώρησε ο π.

Δανιήλ. Η λογική προβάλλει ως πειρασμός, σχετικά με το πως έγινε άνθρωπος ο Θεός, πως συνελήφθη στην μήτρα της Παρθένου, πως ήρθε στη γη ενώ συγχρόνως βρισκόταν και στον ουρανό.

Πολυπραγμονούμε γύρω από την ουσία του μυστηρίου που είναι απρόσιτη, παρατήρησε, και δεν απολαμβάνουμε τις ενέργειες του μυστηρίου που είναι προσιτές. Αντί να απολαμβάνουμε την δωρεά, ερευνάμε πως ήρθε η δωρεά.

Έρευνα επιτρέπεται για όσα είναι φυσικά. Για όσα είναι υπερφυσικά αρμόζει σιγή, σιγή δέους και κατανύξεως, η σιγή του μυστηρίου. Η σιγή της πίστεως, είναι η υποταγή στο μυστήριο της αγάπης του Θεού.

Καρπός του μυστηρίου είναι η χαρά και η αγαλλίαση, σημείωσε ο π. Δανιήλ. Φεύγει το κεντρί του πόνου, μένει το δέντρο της χαράς. Αν αληθινά έχουμε συναντήσει τον Ιησού Χριστό, τότε η χαρά θα βασιλεύει μόνιμα μέσα μας. Τα σύννεφα της θλίψεως τα διαλύει ο Ήλιος της δικαιοσύνης που ανέτειλε στην Βηθλεέμ.

Η χαρά είναι ο πρώτος καρπός της πίστεως στο μυστήριο των Χριστουγέννων. Η χαρά του ανθρώπου ζωγραφίζεται στο πρόσωπο, εκφράζεται στον λόγο και το τραγούδι, εναρμονίζεται με την χαρά των αγγέλων.

«Ο Χριστός διάλεξε σαν πρώτη κατοικία Του την Παρθένο. Ο ίδιος υποσχέθηκε ότι θα ενοικεί και θα περπατάει και μέσα στην ψυχή των πιστών.

Άλλοι Του κλείνουν τις πόρτες, Τον αφήνουν άστεγο, όπως οι κάτοικοι της Βηθλεέμ τη νύχτα της γεννήσεως. Εμείς ας του ανοίξουμε διάπλατα την πόρτα της ζωής μας. Θα Τον ζούμε και θα αισθανόμαστε απερίγραπτη χαρά και αγαλλίαση.»

Την ομιλία μπορείτε να την παρακολουθήσετε εδώ:

[π. Δανιήλ Αεράκης: «Μπροστά στο μεγάλο μυστήριο»](#)